Başımıza Gelenler Kendi Yaptıklarımız Sebebiyledir
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 24 2020 14:01:45

اَوَلَمَّآ
اَصَابَتْكُ&#16
05;ْ مُصِيبَةٌ
قَدْ
اَصَبْتُمْ
مِثْلَيْهَا
قُلْتُمْ
اَنَّى هَذَا
قُلْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ
اَنْفُسِكُم&#16
18; اِنَّ اللهَ
عَلَى كُلِّ
شَىْءٍ
قَدِيرٌ
           "Onların (müşriklerin) başına (Bedir'de) iki mislini getirdiğiniz bir musibet (Uhud'da) sizin başınıza geldiğinde, 'Bu nereden başımıza geldi?' dediniz, öyle mi? De ki: 'O (musibet), kendinizdendir.' Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter." (Âl-i İmrân, 3/165)   Müslümanlar Bedir savaşında müşriklere oranla hem sayı hem de silah ve teçhizat bakımından az olmalarına rağmen düşmanlarına galip gelmişlerdi. Çünkü yardımcıları uğrunda savaştıkları Allah’tı ve O’nun elçisi olan Hz. Muhammed (s.a.s) de yanlarında idi. Aynı galibiyeti Uhud savaşında da umuyorlardı. Allah’ın elçisi onlara, sabrettikleri ve yanlış davranışlardan sakındıkları takdirde, Allah’ın kendilerine yardımını esirgemeyeceğini bildirmişti. Görünüşte değişen bir şey yoktu. Yine Allah yolunda savaşa çıkmışlardı ve Allah Resûlü (s.a.s) yanlarında idi. Allah’ın izni ile karşılarına çıkan düşmanı yenmek istiyorlardı. Ancak durum hiç de onların umdukları gibi olmamıştı. İslam’ı ve Müslümanları yok etmek için Mekke’den gelmiş olan şirk ordusu karşısında içlerine sindiremeyecekleri ağır bir yenilgiye uğramışlardı. Bu yenilginin sebebi ne olabilirdi? Bedirde galip gelirken şimdi niye yenilmişlerdi? Evet değişen bir şey olmamıştı. Karşı taraf yine Allah’ın dininin azılı düşmanı olan müşriklerdi, kendileri de Müslümandı; üstelik Allah Resûlü (s.a.s) yanlarından ayrılmamış onlarla beraber savaşmıştı. Müslümanların zihinlerini bu tür sorular meşgul ediyor ve kendi aralarında “Bu nereden başımıza geldi?” diyerek yenilginin sebebini soruyorlardı. Evet, nereden gelmişti bu başlarına?

           İşte Cenab-ı Hak, “De ki: O (musibet), kendinizdendir” buyurarak yenilginin sebebini başka bir yerde değil, kendilerinde aramaları gerektiğini bildiriyor. Aslında sorunun cevabı gayet açıktı, ancak, o hengâmede bunun cevabını bulmak zor işti. Âyet-i kerimede yapılan bir yanlışa dikkat çekiliyor, Müslümanlar uyarılıyor ve bununla âdeta şöyle denilmek isteniyordu: Yenilginin sebebi sizsiniz. Bu felâket, düşmanlarınızın güçlü olmasından ya da sizin sayı bakımından az olmanız gibi bir sebeple başınıza gelmedi. Allah yardım vaadinden de dönmüş değildir. Nitekim savaşın başında siz galip durumda idiniz. Şöyle bir düşünün, zafere ramak kalmıştı, ama ne olduysa iş birden tersine dönüverdi. Demek ki, bazılarının zannettiği gibi Allah vaadinden dönmüş değildir. O vaadini yerine getirmiş ve düşmana karşı size yardım etmiştir. Ancak, değişme sizde oldu. Şöyle ki, Allah ve Resûlü’nün sabır ve takva tavsiyelerine aykırı hareket ettiniz. Okçularınız Hz. Peygamber’in ve kumandanlarının emirlerini dinlemeyip nöbet yerini terk ettiler ve ganimet toplamaya koştular. İşte yaşanan bütün bu olumsuzlukların ve felâketin asıl sebebi budur. Bunun içindir ki, felâketin sebebini başka yerlerde aramanız doğru değildir. Çünkü sabırsızlık gösterdiniz ve başınıza felâketin gelmesine sebep oldunuz.   Kuşkusuz, zafer Allah’tandır. Zafere ulaştırmaya da yenilgiye uğratmaya da kadir olan Allah’tır. Müslümanların bunca hatasına rağmen Allah dileseydi zaferi yine kendilerine nasip edebilirdi. Ancak bu O’nun kâinata koymuş olduğu tabii kanunlarına aykırı olurdu. Bu, peygamberlerin de dışına çıkamadıkları bir yasadır. Öyle ki, bu savaşta aldığı bir kılıç darbesi ile Allah Resûlü’nün yüzü yaralanmış, bu esnada atılan bir taş da dişinin kırılmasına yol açmıştı. Ayrıca, Müslümanların bu tür yenilgileri tadarak bir daha böyle yanlışları yapmamaları için ders almaları gerekiyordu. Nitekim bundan sonraki savaşlarda aynı yanlışı tekrarlamadılar.   Âyet-i kerimede dikkat çeken diğer bir husus da, Müslümanlara Bedir savaşında elde ettikleri zaferin hatırlatılmasıdır. Böylece olaylara tek yönlü bakmalarının yanlış olacağı gerçeği dile getirilerek kendilerinden olayları karşılaştırmalı olarak düşünmeleri istenmekte ve sağlıklı bir muhakeme yapmaya çağırılmaktadır. Yukarıda da ifade edildiği gibi Müslümanlar Bedir savaşında müşriklere oranla hem sayı hem de silah ve teçhizat bakımından az olmalarına rağmen düşmanlarına galip gelmişler, onlara büyük kayıplar verdirmişlerdi. Öyle ki, Bedir savaşında müşriklerden yetmiş kişiyi öldürmüşler, yetmiş kişiyi de esir almışlardı (Buharı, “Megâzî”, 10). Müslümanların şehit sayısı ise on dört idi. Müslümanlar Uhud savaşında yetmiş şehit vermişlerdi (Buhârî, “Megâzî", 26). Âyet-i kerimede bu hususa dikkat çekilmektedir.
            Dr. Mehmet CANBULAT

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler